

[Peter Larsen.]

gernes forpligtelser er betydelig mere omfattende end ikke-forsørgernes. Jeg er klar over, at fuld ligestilling ikke opnås, al den stund arbejdsløshedslovens særlige regler på forhånd giver mere til forsørgerne; men jeg synes, at dette spørgsmål nærmere bør overvejes.

Dernæst må der i en afvejning af disse spørgsmål indgå den betragtning, at selv om de yngre kursister vel ikke hidtil har haft mulighed for at få en højere løn efter gennemgået uddannelse, ligger det i sagens natur, at de fremover må kunne forvente det; derfor må de selv være interesseret i at — og kan vel også — bringe et økonomisk offer, der er større end det, forsørgerne er i stand til at yde under hensyn til de forpligtelser, de har over for familien under uddannelsen. Jeg synes også, vi i en afvejning af disse spørgsmål må se på, hvordan vi stiller andre unge, som i de allerfleste tilfælde også må yde et økonomisk offer, når de går ind i en uddannelse.

Vi vil meget gerne fra venstres side drøfte disse ting i et udvalg for om muligt at finde frem til det helt, rigtige slutresultat, således at vi også kan sætte handling bag ordene om at bidrage til at fremhjælpe så gode uddannelsesforhold som muligt. Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at det er ikke beløbenes størrelse, vi hæfter os ved; vi ønsker blot at forsøge at få skabt den fornødne ligestilling. Det er altså mere principperne i selve lovforslaget, vi gerne vil overveje lidt nærmere.

Jeg skal ikke her gå ind på en større debat om selve loven og dens virkninger. Men der er et enkelt forhold, jeg gerne vil drage frem her alligevel, og det er spørgsmålet om kvindernes deltagelse i kursusvirksomhed. Det er lidt trist at se, at af de godt 11.000 deltagere, der har været sidste år, var der kun ca. 700 kvinder. Jeg er ikke helt sikker på, at det alene skyldes de forskellige tilskudssatser mellem forsørgere og ikke-forsørgere, selv om det vel nok spiller en vis rolle for nogle af dem, vel navnlig de yngre, og jeg vil derfor gerne spørge, om man fra brancheudvalgenes side har gjort tilstrækkeligt for at skabe mulighed for, at kvinderne i højere grad kan få lejlighed til at komme til kursus, med andre ord om man har oprettet kursus i tilstrækkeligt omfang til,

at også kvinderne kan tillokkes. Har muligheden været til stede? Jeg er klar over, at denne sag ikke egner sig til en udpensling ved første behandling, men har følt, at jeg måtte nævne det for lige som at få præciseret, hvor ansvaret ligger i denne sag. Venstre vil meget gerne have også disse forhold undersøgt med henblik på at afhjælp de mangler, der eventuelt, i hvert fald for os at se, er på dette område.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre flere bemærkninger. Det er jo ikke den store revision, der lagt op til; den må vente. Jeg har imidlertid lige nævnt disse problemer og skal sluttelig sige, at venstre ønsker en udvalgsbehandling, hvor vi kan se på disse spørgsmål og overveje, om det er den helt rigtige fremgangsmåde, der her er valgt.

Knud Bro: Vi står her over for et lille hjørne af noget af det, som er ved at trænge sig ind i vor bevidsthed som værende helt afgørende for det moderne samfund, nemlig at alle fra toppen til bunden får den bedste mulighed for at uddanne sig til det, der er brug for, og til det, de gerne selv vil bruges til. Den opgørelse, som findes i bemærkningerne til lovforslaget, tyder jo på, at kårerne for visse grupper af unge er for dårlige, og vi vil derfor meget gerne deltage i en drøftelse af, hvordan disse forhold kan afhjælpes. Vor indstilling til ministerens forslag er altså positiv. Allerede i grundbeløbene har man imidlertid skelnet mellem forsørgere og ikke-forsørgere, så det er et spørgsmål, om man skal føre denne skelnen videre, men vi er altså positivt indstillet til en videre drøftelse.

Svend Haugaard: Jeg kan være enig med de tidligere ordførere i, at det både for samfundet som helhed og for de ufaglærte arbejdere, som skal have mulighed for at deltage i kursus, er vigtigt, at de flest mulige får den bedst mulige uddannelse. For samfundet har det ikke mindst interesse med hensyn til byggefagene, fordi der her er brug for folk, der kan løse en række specialopgaver til støtte for en rationalisering af byggeriet og dermed et større byggeri samt mulighed for billigere byggeri. I det hele taget må det være i samfundets interesse, at der sker en forøgelse af produktionen, således som det er muligt ved en forøget